

**FRA SKANDINAVIEN TIL AFRIKA:
DE UFORTALTE HISTORIER OM ISRAELS FUGLE**

***FROM SCANDINAVIA TO AFRICA:
THE UNTOLD STORIES OF THE BIRDS OF ISRAEL***

FRA SKANDINAVIEN TIL AFRIKA: DE UFORTALTE HISTORIER OM ISRAELS FUGLE

Israel ligger ved en flaskehals langs en af verdens vigtigste migrationsflyveveje. To gange om året trækker 500 millioner fugle hen over Israel, de fleste på vej frem og tilbage fra deres ynglepladser i Europa og Asien til deres overvintringsplads i Afrika.

Trods Israels lille areal (20.770 m²) byder landet på et væld af forskelligartet natur, hvor man finder et rigt udvalg af flora og fauna. Israel er 470 kilometer langt, og fra nord til syd findes landskaber, man ellers skal rejse tusinder af kilometer for at finde. På Hermon-bjerget i nord findes snedækkede skrånninger med alpin flora og fauna, mens Eilat-bugten i syd rummer spektakulære koralrev og farverige fisk, der findes i tropiske områder. Mellem disse to ekstremer ligger tørre ørkenområder, frodige oaser, grønne middelhavsskove og det laveste punkt på jorden – Det Døde Hav.

I en verden, der står over for enorme klimaudfordringer, har Israel med en lang række klimabevarende initiativer forpligtet sig til naturbeskyttelse. En særlig opmærksomhed har i årtier været rettet mod en bæredygtig skovforvaltning og plantning af nye træer i områder med tørre klimaer. Siden 1900 er der plantet ca. 250 millioner træer over hele Israel, og som det eneste land i verden gik Israel ind i det 20. århundrede med flere træer end i 1900-tallet: I 1948 var ca. 2% af Israel dækket af træer, i dag er tallet 8,5%. Omsorgen for naturen, kombineret med forbud mod miljøskadelige initiativer, er et nationalt karaktertræk, hvis oprindelse måske kan spores tilbage til bibelske kilder. De første kapitler i Første Mosebog understreger den vitale forbindelse mellem menneskeheden (adam) og jorden (adama) og introducerer begrebet forvaltning, hvor mennesket tilskyndes til samarbejde med jorden og at passe på den. Staten Israels genfødsel i moderne tid tager på mange måder udgangspunkt i denne folkets forpligtelse til deres land.

Den førende miljøorganisation, SPNI (The Society for the Protection of Nature in Israel), har i mange år gennemført en række projekter for at beskytte trækfugle. Selvom de fleste af disse fugle kun stopper i Israel for en kort bemærkning, og kun få forbliver hele vinteren, kan Israels betydning for disse fugle ikke undervurderes. I Israel finder fuglene deres sidste fødekilde, før de flyver til Sahara-ørkenen – en 5-dages rejse uden mad eller drikke. Fugle, der stopper i Israel på deres rejse tilbage over Sahara, er udmattede og har brug for føde. Uden Israel og landets træer, buske og vandområder kunne titusindvis af fugle ikke gennemføre deres årlige træk, og tabet ville kunne mærkes over hele Asien, Europa og Afrika.

Som denne udstilling fortæller, er fugle gennem tusinder af år blevet brugt som symboler i religion, myter og folkløse i Israel. Symbolerne er indlejret i fuglenes hebraiske navne og indeholder et budskab, der er relevant den dag i dag. Historierne om fuglene har sat et stort aftryk på det israelske folks nationale folkesjæl, og den symbolske betydning, fuglene har i Bibelen, reflekter det jødiske folks egenskaber og kvaliteter.

Den danske fotograf Klaus Bjerre, der har rejst over hele Israel i mere end 40 år, har på sine mange besøg i landet taget tusindvis af billeder af det rige fugleliv. Resultatet af Klaus Bjerres vedvarende bestræbelser på at dokumentere det fantastiske israelske fugleliv gennem sine kameralinser kan ses i hans bog "Israel – 40 år med fugle og kamera" (Gyldendal, 2017). Det er et udvalg af disse fantastiske fotos, der er vist i denne udstilling.

Denne udstilling er finansieret og kurateret af Israels Ambassade i Danmark

Fotos: Klaus Bjerre

Foto af Western Wall Iskiography: Lothar Schiffler

FROM SCANDINAVIA TO AFRICA: THE UNTOLD STORIES OF THE BIRDS OF ISRAEL

Israel lies at a bottleneck along one of the world's most important migration flyways. Twice a year, 500 million birds are funneled over Israel; most are on their way back and forth from their nesting grounds in Europe and Asia to their wintering ground in Africa.

With a small land area (20.770 m²), Israel is characterized by a wide range of nature settings and by a rich variety of flora and fauna. Along its 470 kilometer length, Israel embraces landscapes that are normally separated by thousands of kilometers in other countries. Mount Hermon in the north boasts snowy slopes and alpine flora and fauna, while the Gulf of Eilat in the south harbors spectacular coral reefs and colorful fish that represent the tropical zones. Lying between these two extremes are arid desert areas, lush oases, green Mediterranean woods and forests, and the lowest point on earth – the Dead Sea.

In a world facing huge climate challenges, Israel is committed to nature conservation, characterized by a wide variety of programs. Among other things, Israel has solidly been devoted to sustainable forest management and afforestation, planting trees mostly in areas with dry and semi-dry climates. Since 1900 roughly 250 million trees have been planted across Israel, and it is the only county in the world that ended the 20th century with more trees than it had in 1900. In 1948 roughly 2% of Israel was covered in trees and this has now grown to around 8.5%. The concern for all living things coupled with prohibitions against environmental degradation may be traced back to biblical sources, as the first chapters of the Book of Genesis emphasize the vital link between humanity (adam) and the earth (adama) and introduces the concept of stewardship by encouraging man to work the earth and watch over it. Israel's rebirth in modern times was sparked by this age-old commitment of the people to their land.

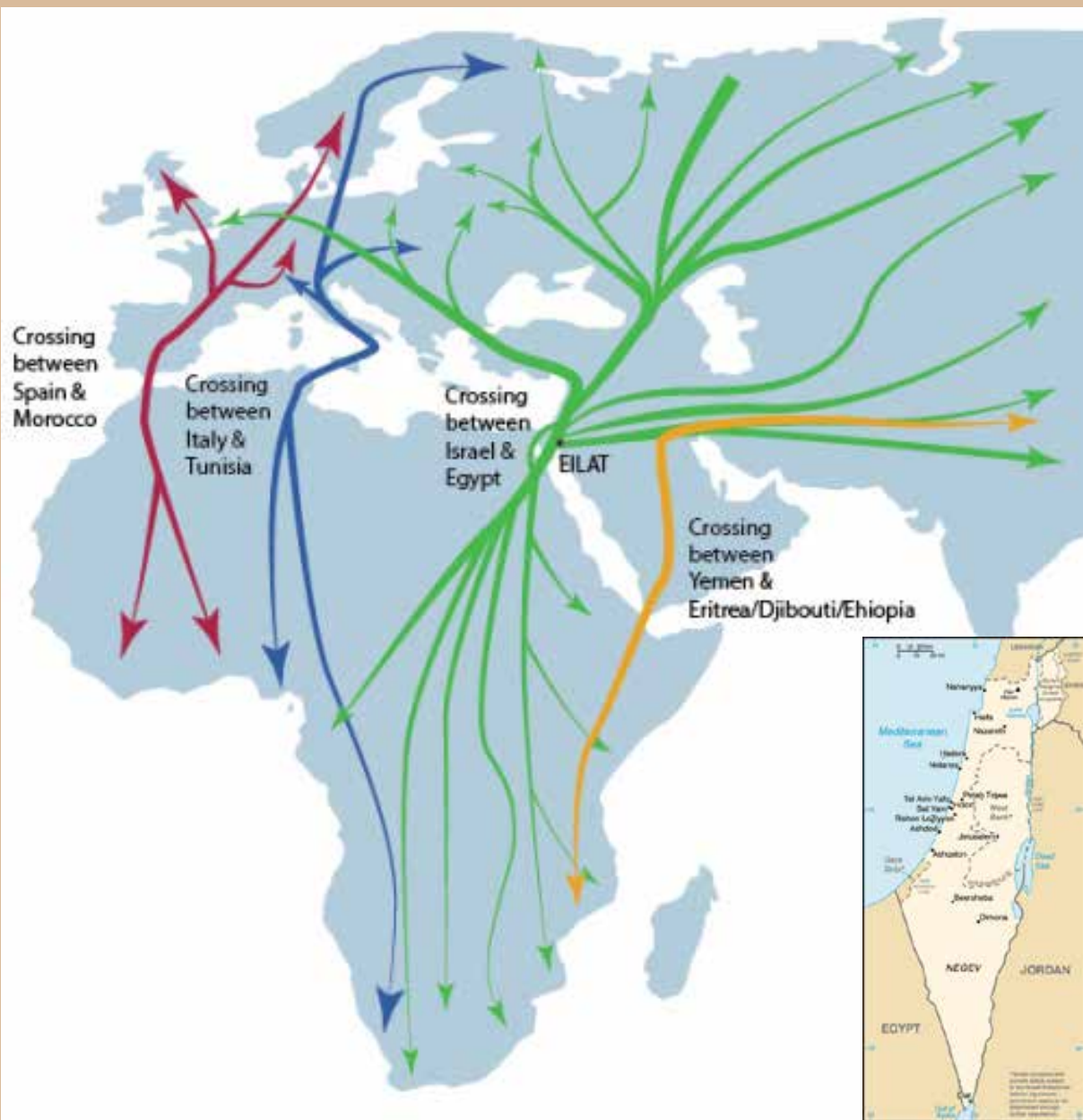
The leading environmental non-profit organization, SPNI (The Society for the Protection of Nature in Israel) carries out a variety of projects to protect migrating birds. Although most of these birds only stop for a brief refueling session and continue their journeys, while others remain for the entire winter, the importance of Israel to these birds cannot be understated. Within Israel the birds find their last food source before the Sahara desert – a five day flight with no food or drink. Birds that have just finished their journey back over the Sahara land in Israel, exhausted with the need to eat. Without Israel and the trees, bushes and ponds that these birds need, tens of thousands of birds will not complete their annual migrations, and the loss will be felt across Asia, Europe and Africa.

As depicted in this exhibition, birds have been used as powerful symbols in religion, myth and folklore in Israel for thousands of years, and these symbols are encapsulated in the origin of the birds' Hebrew names, carrying a message which remains just as relevant today. These symbols, metaphors and stories have left an imprint on the Israeli character, and the symbolic birds in the Bible reflect back to the Jewish People's innate characteristics and qualities.

The Danish photographer Klaus Bjerre, who has travelled all over Israel for more than 40 years, has captured stunning images of the rich bird life in Israel through his camera lenses. The result of his persisting efforts to document the amazing Israeli bird life can be witnessed in his book "Israel – 40 Years With Birds and Camera" (Gyldendal, 2017), some of which have been selected and displayed in this exhibition.

*This exhibition is funded and curated by the Embassy of Israel in Denmark
Photos by Klaus Bjerre
Photo of Western Wall Iskiography by Lothar Schiffler*

Foto/photo: Lothar Schiffler

Mursejlere over Grædemuren, Jerusalem

Swifts at the Wailing Wall, Jerusalem

Denne "iskiografi" viser formationer af mursejlere, der cirkler rundt over Grædemuren i blot 48 sekunder. Omkring halvfems par mursejlere, et par spurve samt et par duer bygger reder i huller imellem de store sten i muren. Mursejlere betragtes som "fredsfugle". I luften forbliver fuglespor usynlige. Men med en kompleks video- og fototeknik formår den tyske fotokunstner Lothar Schiffler at visualisere skønheden i disse fuglespor i luften. Han rekonstruerer fuglenes baner ved at samle tusindvis af indi-viduelle rammer i en video igen ved hjælp af en speciel algoritme. I modsætning til fotografi (græsk: skrivning med lys) kalder han denne metode "iskiografi" – skrivning med skygge (græsk: iskios = skygge). Den vestlige mur (på hebraisk Ha-Kotel Ha-Ma'aravi), også kaldet Grædemuren, i den gamle bydel i Jerusalem, er et ikonisk sted for bøn og pilgrimsrejse, som er meget hellig for det jødiske folk. Den vestlige mur er en central del af den støttemur, der omgiver Tempelbjerget, og er også stedet, hvor Jerusalems første og andet tempel lå, og således meget unikt og helligt for jøder.

This iskiography shows the trajectories of swifts circling around the Western Wall within 48 seconds. About ninety pairs of swifts, as well as sparrows and a few pigeons, nest in gaps between the large stones of the Western Wall. Swifts are regarded as "birds of peace" that know neither state nor religious boundaries. In the air bird tracks remain invisible. But with a complex video- and photo-technical procedure the German photo-artist Lothar Schiffler manages to visualize the beauty of these bird tracks in the air. He reconstructs these bird trajectories by reassembling thousands of individual frames of a video by means of a special algorithm. In contrast to photography (Greek: writing with light) he calls this method iskiography – writing with shadow (Greek: iskios = shadow). The Western Wall (in Hebrew Ha-Kotel Ha-Ma'aravi), also called Wailing Wall, in the Old City of Jerusalem, is an iconic place of prayer and pilgrimage very sacred to the Jewish people. It is a central remnant of the retaining wall surrounding the Temple Mount, the site of the First and Second Temples of Jerusalem, held to be uniquely holy by the ancient Jews.

Foto/photo: Klaus Bjerre.

Hærfugl med friskfanget firben, Yotava Fields

*Hoopoe with newly caught
lizard, Yotava Fields*

Dukhifat - Hærfugl - Hoopoe (*Upupa epops*)

Hærfuglen er Israels nationalfugl. Med sine sorte og hvide striber på halen og vingerne, ligner hærfuglen den jødiske tallit (bedesjal) og det israelske flag og symboliserer derfor Staten Israel. Hærfuglen er en venlig fugl, der ikke frygter menneskers selskab, og med sin varme, omsorgsfulde, beskedne og venlig natur er den derfor også symbol på den israelske folkesjæl. I den jødiske Talmud spiller hærfuglen en central rolle. Bogen beretter, at hærfuglen bragte enorm ved navn Shamir til den første tempelbygning i Jerusalem. Hærfuglen skjulte ormen i sin rede, der er kendt for en stærk duft, der beskytter reden mod angreb fra rovdyr. Den jødiske Torah befaler, at der ikke bruges jern til fremstilling af sten til templet, fordi jern anvendes til våbenproduktion og krigsførelse. Kong Salomon brugte derfor shamir-ormens hjælp til at skære stenene, og af denne årsag har Hærfuglen fået navnet *Bjergknækkeren*.

The hoopoe is the national bird of Israel. It symbolizes the State of Israel with its black and white stripes on its tails and wings which resemble the tallit (prayer shawl) and the Israeli flag. The hoopoe is a friendly bird that does not fear the company of humans, and with its warm, caring, modest, not ostentatious and friendly nature it therefore also serves as a symbol for the Israeli character. The Talmud attributes to the hoopoe the bringing of the worm by the name Shamir during the first Temple building in Jerusalem. It hid the worm in its nest, known for having a rather peculiar scent and thus very safe as it prevents attacks from predators. As the Jewish Torah commands not to use iron to produce the stones for the Temple, serving for swords and warfare, King Solomon used the Shamir worm to cut the stones. Hence, the Hoopoe was given the name The Mountain Cracker.

Foto/photo: Klaus Bjerre.

Biæder, Yotvata Fields
Bee eater, Yotvata Fileds

Grøn biæder, Tirat Zvi
Green Bee eater, Tirat Tvi

Shrakrak - Biæder – European bee-eater *(Merops apiaster)*

Den jødiske *Talmud* fortæller, at biæderen hebraiske navn, shrakrak, stammer fra fuglens fløjtende lyde. Som fuglens europæiske navn antyder, lever fuglen af bier og hvepse, og biæderen har en unik evne til at fjerne brodden, inden den spises. Det er blevet observeret, at en enkelt biæder kan konsumere op til 250 bier om dagen. Biæderen var tidligere en meget almindelig fugl, men i de senere år er antallet af biædere dalet fra 3-5000 ynglende par i 1980'erne til kun et par dusin i dag, og fuglen er nu truet art. Hovedårsagen er ødelæggelser af åbne arealer i middelhavsområdet og forgiftning med insekticider i landbrugsområder samt initiativer fra biavlere, der ødelægger ynglende kolonier.

The Jewish Talmud testifies that the bee-eater's Hebrew name, shrakrak, comes from the bird's whistling sounds. As the bird's European name suggests, the bird feeds on bees and wasps, and the bird has a unique ability to remove the sting before it is swallowed. It has been observed that a single bee-eater can consume up to 250 bees a day. The bee-eater was formerly a very common bird, but in recent years the number has declined from 3-5000 breeding pairs in the 1980s to only a few dozen today, and the bird is now an endangered species. The main reason is the destruction of open areas in the Mediterranean and poisoning with insecticides in agricultural areas, as well as initiatives by beekeepers to destroy their breeding colonies.

Foto/photo: Klaus Bjerre.

**Sortstrubet sanger med pollen i
panden. Holland Park, Eilat -
Lesser whitethroat with pollen on
his forehead. Holland Park, Eilat.**

**Sortstjert, Amrams Pillars
(Eilat-regionen) -
Ruppel's warbler, Amram's Pillars
(Eilat region)**

Sivchi - Sortstrubet sanger/Sortstjert – Ruppel's Warbler / Blackstart (*Curruca rupelli/Oneanthe melanura*)

I Israel finder man en stor gruppe af fugle af arten sanger, som bygger deres reder i skov og krat (svach på hebraisk, deraf navnet), fortrinsvist i det nordlige Golan, Galilæa, Karmel og i de judæiske bjerge samt Hermon-bjerget i op til 1700 meters højde. Sanger-fuglene migrerer hovedsageligt om efteråret, fra midten af august til midten af oktober, og om foråret ses de mest i marts-april. Det er blevet påvist, at der er en sammenhæng mellem blomstringsperioden og modningen af frugterne på træet stedsegrøn korsved (rhamnus alaternus), den israelske terebinth (terpentintræet) og perioden med sangerfuglenes migration gennem Israel. Korsveden blomstrer og modner sine bær i april-maj, og mange af sangerne observeres spise bærrerne. Mørkeblå ekskrement-pletter kan ses på jorden under træerne. Det israelske terpentintræ modner sine frugter i slutningen af august i Jerusalem, og så migrerer et stort antal sanger gennem skovene.

*In Israel, the warblers' nests are found in woods and thickets ("svach" in Hebrew, thus its name), mainly in the northern Golan, in the Galilee, in the Carmel and scarcely in the Judean mountains, and as well on the Mount Hermon up to an altitude of 1700 m. The warblers migrate mainly in the fall, from mid-August to mid-October, and in the spring they are most commonly seen in March-April. It was found that there is a correlation between the flowering period and the ripening of the fruits of the evergreen buckthorn (*Rhamnus alaternus*) and the Israeli Terebinth (turpentine tree) and the period of the warblers' migration through Israel. The buckthorn blooms and then ripens its fruits in April-May and then passes the spring migration peak, and many of the warblers are observed eating the fruits of the buckthorn. Dark blue spots appear on the ground under the trees, as a result of the excrements. The Israeli terebinth ripens its fruits towards the end of August in Jerusalem and then huge numbers of warblers migrate and pass through the forests.*

Foto/photo: Klaus Bjerre.

**Purpurhejrer på træk,
Yotvata, Negev**

*Migrating purple herons,
Yotvata, Negev*

Anafa - Purpurhejre – Purple heron *(Ardea purpurea)*

Purpurhejrens navn forklares i den jødiske Talmud med ordet "hitanef" (at kæmpe, blive ked af det), da fuglen ofte skændes med sine artsfæller – et karaktertræk, der stadig kendetegner purpurehjrens sociale opførsel. Purpurhejren er afhængig af sine camouflage-farver, og den har derfor høj tolerance overfor farer og vil omgående flyve væk ved det første tegn på trussel. Purpurhejren var i Israel tidligere en almindelig fugl, men efter dræningen af Hula-dalen faldt antallet betydeligt. En purpurhejre kan sluge en stor fisk på op til 250 gram – en fjerdedel af sin egen kropsvægt!

The name of the purple heron is explained in the Jewish Talmud with the word "hitanef" (to fight, get upset), as the bird often quarrels with its fellow species - a trait that still characterizes the social behavior of the purple heron. The purple heron is dependent on its camouflage colors and therefore has the highest tolerance for dangers and will not immediately fly away at the first sign of threat. The purple heron used to be fairly common in Israel, but after the drainage of the Hula Valley, the number declined significantly. A purple heron can swallow a large fish of up to 250 grams - a quarter of its own body mass!

Foto/photo: Klaus Bjerre.

Vingård på Hermon-bjerget, Golanhøjderne

Vinyard on Mount Hermon, the Golan Heights

Mount Hermon

Hermon-bjerget i det nordøstlige israels Golan-højder er et must at besøge for enhver fugleentusiast. Hermon-bjerget, der har en højde på 2224 m og er det højeste punkt i Israel, er med sine skove og enge hjemsted for et væld af dyrearter, der ikke kan ses andre steder i Israel, herunder ræve, sjakaler, ulve, vildsvin, kaniner og harer og gazeller. Både bjergområderne og de lavere omkringliggende områder har et stort udvalg af fugle, der ikke kan matches andetsteds i det vestlige palearktiske område. Det anbefalede tidspunkt at besøge Hermon-bjerget for at se de særlige fuglearter er mellem midten af april og midten af juli.

Golanhøjderne er også hjemsted for Israels mest anerkendte vinproduktion, og det var her, "vinrevolutionen" i Israel startede for omkring 35 år siden, da Golan Heights Winery begyndte at udnytte regionens klimamæssige fordele. Golan-højderne opfylder tre vigtige betingelser for fremavl af druer og vinproduktion af høj kvalitet: dyb basaltjord rig på ler, en passende højde og et klima med store temperaturforskelle mellem dag og nat. I dag findes der omkring 18 vinproducenter i forskellige størrelser i Golanhøjderne – blandt dem mange, som har sat Israel på det globale vinkort.

Mount Hermon in the extreme north-eastern Golan Heights of Israeli is a must to visit for any bird enthusiast. This area, peaking at 2224m and the highest point in the country, supports a selection of montane species that cannot be seen anywhere else in Israel. Mount Hermon has forests and alpine meadows and is the home of several mammals, including foxes, jackals, wolves, wild boars, rabbits and hares and gazelles. Both the mountain summit and the approach through lower areas have an excellent range of birds that cannot be matched elsewhere in the Western Palearctic. The recommended time to visit the Hermon Mountain for special birds is between the middle of April to the middle of July. The Golan Heights is also the home of some of Israel's most renowned wine productions and it is where the "wine revolution" in Israel began about 35 years ago, as the "Golan Heights Winery" realized the advantage of the region for wine production. Here, three conditions are met, which allow very high-quality grape growing and high-quality wine: deep basalt soil rich in clay, high altitude and climate with large temperature differences between day and night. Today, about 18 wineries of various sizes can be found in the Golan Height and some boutique wineries – all of them raising Israel on the global wine map.

Foto/photo: Klaus Bjerre.

Tranefamilie i Hula Dalen

Crane family in the Hula Valley

Agur - Trane – Crane

(*Grus grus*)

Tranens hebraiske navn, agur, antages at stamme fra den metalliske og dybe lyd - "gurgur" – tranen siger, mens den flyver. Dens lyde høres på afstand, også om natten, og kommer fra tranens usædvanligt lange luft-rør. I halvtredserne brugte Israel pesticider mod gnave i Hula-dalen, og landmændene stoppede med at dyrke kikærter, med et dramatisk fald i antallet af traner, der krydser Israel, til følge, men også en stigning af antallet af traner, der tilbragte vinteren i dalen – fra omkring 100 i 1994 til 45.000 i 2017. Dette forårsagede en konflikt mellem dalens landmænd, da tranerne ødelagde deres nye afgrøder, hovedsagelig jordnødder. Men et ekstraordinært samarbejde mellem alle parter tilføjede 770 millioner tons majs som mad til de passerende traner, og tranen er nu blevet et vartegn for Hula-dalen og også den højst estimerede fugl i Israel. Tranen er blevet et trækplaster for turister og besøgende.

The crane's Hebrew name, agur, is believed to originate from the metallic and deep sound - "gurgur" - it makes while flying. These sounds are heard from a distance, also during the night, and they are uttered from their unusually long trachea. In the Fifties, Israel used pesticides against rodents in the Hula Valley, and its farmers stopped growing chickpeas. That brought to a dramatic drop in the number of cranes crossing Israel. But as a result of change in soil usage and crop regime, the number of cranes spending the winter in the valley increased from about a 100 in 1994, to 45,000 in 2017. This caused a conflict with the farmers of the valley, as they birds were destroying their new crops, mainly peanuts. But an exceptional cooperation between all parties, brought to the use of 770 million tons of corn as food for the passing cranes, and the crane has now become an identifying brand of the Hula Valley and the bird with the highest rating in Israel. The crane became a central interest focus for tourists and visitors who brought in millions of dollars worth of income.

Foto/photo: Klaus Bjerre.

**Hvide storke på vej mod nat-
terast i de store træer omkring
Tirat Zvi**

***White storks on their way to
night rest in the big eucalyptus
trees around Tirat Zvi***

Hasidah - Stork – Stork ***(Ciconia ciconia)***

I Bibelen nævnes storken – hasida- i en række sammenhænge: fuglen er et kendt symbol på flyvning på grund af dens brede vingespænd, der fører den gennem luften. Den er også kendt som trækfugl: "Selv storken på himlen kender sine årstider" (Jeremias, 8:7), og for at bygge sin rede i Israel: "Herrens træer vandres godt [...]. Det er der, fuglene bygger deres rede, storken har sit hjem i enebærerne" (Salme 104: 16-17). I den etiopiske jødedom har storken en særlig plads som budbringer for fred i Jerusalem og Israel. Dette motiv afspejles i sangen, som børnene synger ved synet af storken: "Shimala, shimala, agradchin Erusalem Dahana" ("stork, stork, vi beder om Jerusalems fred").

In the Bible, the stork - hasida - is mentioned in a number of contexts: it is a known symbol of flight due to its wide wing span that carries it through the air. It was known as a migratory bird: "Even the stork in the sky knows her appointed seasons" (Jeremiah, 8:7) and also for building its nest in Israel: "The trees of the Lord are well watered. [...]. There the birds make their nests; the stork has its home in the junipers" (Psalms, 104: 16-17). Among Ethiopian Jewry, the stork has a place of honor as a messenger demanding peace in Jerusalem and the Land of Israel. This motif is reflected in the song that the children used to sing at the sight of the migratory storks: "Shimala, shimala, agradchin Erusalem Dahana" ("stork, stork, ask for the peace of Jerusalem").

Foto/photo: Klaus Bjerre.

**Hvide storke hviler på vanding-
sanlæg i Tirat Zvi.**

***White storks resting on irrigation
systems, Tirat Zvi.***

Hasidah - Stork – Stork ***(Ciconia ciconia)***

Storken symboliserer jødernes længsel efter Zion gennem generationer, og mange jødiske sange har storken i centrum: "O stork, bring min velsignelse til min mor (Zion). Min mor, du genkender ikke min tårer. Langt væk vil du kun høre mit suk" (Alexander Penn). *Talmud'en* tilskriver oprindelsen af storkens hebraiske navn, *hasida* ("nådig"), at behandler sine venner med nådighed (heb: *hesed*) (Hulin, 63) pga. storkens fodringsadfærd: den fodrer sit afkom uger efter, at ungerne har forladt reden, og i marken kan man se storke fodre hinanden. Store storkeunger har næsten samme størrelse som deres forældre, og det ser derfor ud som om, at storke giver hinanden mad. I Grækenland er det påbudt ved lov, at borgere støtter deres forældre. Loven kaldes "Pelagonia" efter det græske navn på stork – *pelagros*.

The stork symbolizes the craving and longing of Jews to Zion over generations, and many songs placed it in their center: "O Pure stork, please carry my blessing to my mother (Zion). O my mother, you will not recognize my tear. From afar you will only hear my sigh" (Alexander Penn). The Talmud explains the origin of the Hebrew name hasida ("gracious"), as it does grace (hesed) with its friends (Hulin, 63). That is due to the feeding behavior of the stork: it feeds its offspring weeks after they fly away from the nest, and so in the field one could see storks feeding each other. Though the parents feed their children, as they mature they look almost the same size as their parents, creating the impression that storks feed one another. Also in Greece, a law compelling citizens to support their parents is called "Pelagonia" after the Greek name of the stork – pelagros.

Foto/photo: Klaus Bjerre.

**Blå glente med ørkenrotte,
Kfar Rupin (Jordan Dalen)**

***Black-winged kite with desert
rat, Kfar Rupin (The Jordan
Valley)***

Daa Shchurat Katef - Blå glente – Black-winged kite (*Elanus caeruleus*)

Den blå glentes hebraiske navn er todelt og består dels af ordet *doyo*, som beryder "blæk" og refererer til farven på fuglens krop, samt ordet *daa*, som beskriver fuglens evne til at glide hen over himlen. Den blå glente betragtes som en af de mest sjældne rovfugle, der besøger Israel, og den er de senere år blevet observeret mindre end ti gange på kystsletten. Fuglen er fortrinsvist almindelig i Afrika, Indien og Østasien og er endda blevet observeret i Portugal og Spanien. Denne art betragtes ikke som en trækfugl, og det er derfor overraskende, at den i de senere år har været at finde i Israel. For kun et årti siden blev den set i Israel for første gang på en meget usædvanlig årstid, om efteråret, hvor de fleste fugle bygger rede om foråret. Det skyldes, at den blå glente er en tropisk fugl. Menneskeskabte klimaforandringer påvirker den blå glentes levesteder, men fuglen assimilerer hurtigt til nye egnede levesteder som f.eks. Hulasøen.

*The Hebrew name of the black-winged kite is twofold: 1) it derives from the word *doyo*, which means "ink" and refers to the color of the bird's body, and 2) the word *daa*, which describes the bird's ability to glide across the sky. The black-winged kite is considered one of the rarest predators to visit Israel and has been observed less than ten times on the coastal plain in recent years. The bird is predominantly common in Africa, India and East Asia and has even been observed in Portugal and Spain. This species is not considered a migratory bird, and it is therefore surprising that it has been found in Israel in recent years. The *daa* is a predator that does not migrate. Only a decade ago it appeared nesting in Israel for the first time and at a very unusual season: during the fall – while in Israel most birds nest in the spring. That is due to the fact that the *daa* is a tropical bird. The changing world by man affects the *daa*'s habitat, and it accustoms quickly to new suitable habitats like the Hula Lake.*

Foto/photo: Klaus Bjerre.

Negev-ørkenen

The Negev Desert

The Negev Desert

Den nordvestlige del af Negev-ørken er en af de mest unikke fuglezoneer i Israel og er et område, som er kendt for sin høje koncentration af sårbare og truede arter. Det nordvestlige Negev strækker sig fra Gazastriben i vest, Road 25 mod nord og nord øst, byen Ofakin og luftvåbenbasen Hatzetim mod øst og wadi Beer Sheva og Halutza Sands i syd. De vigtigste levesteder for fugle i dette område er bakker og åbne vidder med knap vegetation og den høje bjergkæde, Mitzpa Ramon. Anbefalede steder at se fugle er Ben Gurion-mindesmærket ved Kibbutz Sde Boker og Meyshar-plateauet. Ben Gurion-mindesmærket i Kibbutz Sde Boker er stedet, hvor Israels første premierminister, David Ben-Gurion, der d. 14. maj 1948 erklærede oprettelsen af staten Israel, boede. I 1953 besluttede Ben -Gurion at træde tilbage fra sit embede og flytte til Kibbutz Sde Boker, og han mente, at Sde Boker var en "ørkenens pioner", der opfyldte hans zionistiske vision om at bosætte Negev og "få ørkenen til at blomstre".

The North-Western Negev Desert is one of the most unique birding zones in Israel and is an area known for its high concentration of vulnerable and under-threat species. The North Western Negev stretches from the Gaza Strip in the west, road 25 at the north and north east, the town of Ofakin and Hatzetim air-force base to the east and wadi Beer Sheva and the Halutza Sands in the south. The main habitats for birds in this area are hills and planes with desert scarce vegetation and the high mountain range of Mitzpa Ramon. Recommended places to watch birds are The Ben Gurion memorial at Kibbutz Sde Boker and the Meyshar Plateau. The Ben Gurion Memorial in Kibbutz Sde Boker was the home of Israel's first Prime Minister, David Ben-Gurion, the national founding father of the state of Israel, who declared the establishment of the State of Israel on May 14th, 1948. In 1953 Ben-Gurion decided to resign from office and move to Kibbutz Sde Boker in the Negev Desert. Ben-Gurion believed that Sde Boker was a "pioneering enterprise", which fulfilled his Zionist vision to settle the Negev and "make the desert bloom".

Foto/photo: Klaus Bjerre.

**Sodfalk med friskfanget
nattergal, Wadi Zin (Negev)**

***Sooty falcon with freshly
caught nightingale, Wadi Zin
(Negev)***

Baz shahor – Falk – Falcon

(Falco)

Falken er kendt som en meget hurtig fugl, der specialiserer sig i jagt på andre fugle og tidligere fungerede som hjælpefugl for jægere. Falkens hebraiske navn *baz shahor* betyder plyndring, og betydningen er gengivet i en af Esajas' profetier (8:1), hvor han blev beordret til at få et metaforisk barn med en profetinde og navngive ham "Maher-Shalal-Hash-Baz", hvilket betyder "Skynd dig til byttet".

The falcon is known as a very fast bird that specializes in hunting other birds and previously served as an auxiliary bird for hunters. The falcon's Hebrew name, baz shahor, means to plunder or plundering, testified in one of Isaiah's prophecies (8:1), where he was ordered to have a metaphorical child with a prophetess and named him "Maher-Shalal-Hash –Baz", which means "hurry to the prey".

Foto/photo: Klaus Bjerre.

Steppevåge, bjergene i Eilat

*Steppe buzzard,
Eilat mountains*

Ekev horef – Steppevåge – Steppe buzzard (*Buteo vulpinus*)

Steppevågen er en trækfugl, der forlader sine ynglepladser om foråret og returnerer til ynglepladserne i det østlige Rusland og længere mod øst om foråret. Steppevågen yngler mod øst og er således ikke almindelig i Europa men i Rusland. Steppevågen findes ikke i Israel om vinteren, det gør derimod musvågen. Steppevågen er en søsterart til musvågen og kaldes derfor også østlig musvåge. Steppevågen foretrækker bjergrige eller flade områder og har brug for et skovklædt miljø for at bygge rede. Fordi steppevågen følger sit bytte i mange timer fra luften, har den på hebraiske fået navnet "Ekev", hvilket betyder at følge eller forfølge. Steppevågen er meget almindelig i Europa, og det anslås, at der i Europa og Rusland er mindst en million ynglende par. I Israel er steppevågen meget almindelig om vinteren.

The steppe buzzard is a migratory bird that leaves its breeding grounds in the spring and returns to the breeding grounds in eastern Russia and further east in the spring. The steppe buzzard breeds to the east and is thus not common in Europe but in Russia. The steppe buzzard is not found in Israel in the winter, but the common buzzard is. The steppe buzzard is a sister species to the common buzzard and is therefore also called the eastern common buzzard. It is located in both mountainous and flat areas and needs a wooded environment to build its nest. Because it follows its prey from a high point (above a piece of earth, stone, or tree) for long hours to capture its prey, its Hebrew name is "Ekev" which means to follow or to pursue). The steppe buzzard is very common in Europe, and it is estimated that in Europe and Russia there are at least a million fertile couples. In Israel the steppe buzzard is very common during the winter.

Foto/photo: Klaus Bjerre.

**Kronede sandhøns på vej til
drikkepladsen, Ezuz
(Negev)**

***Crowned sandgrouse on their
way to drinking ponds, Ezuz
(Negev)***

Qatat keter - Kronet sandhøne - Crowned sandgrouse

(Pterocles coronatus)

Den kronede sandhøne er kendt for at flyve lange afstande i sin søgen efter vand, da den har brug for at drikke en stor mængde væske. Fuglen samles i grupper nær vandet, hvor hver gruppe har et antal observatører, hvis opgave det er at afskrække fjender, mens resten slukker tørsten. Denne unikke familie er kun almindelig i den "gamle verden" - Afrika og Eurasien. Den kronede sandhøne tilhører familien af ørkenfugle, der ofte blev afbilledet med byzantinske mosaikker i kirker over hele Israel. Sandhønsens hebraiske navn stammer fra dets råb - "kat-kat" - og bliver grundet sin hyppige tilstedeværelse i den judæiske ørken kaldt "den judæiske vagtel". Vagtlerne er velkendte fra Biblen som den mad, israelitterne spiste i ørkenen. I dag er den kronede sandhøne i fare for udryddelse, og det anslås, at kun 1.000 fugle er tilbage.

The crowned sandgrouse is known for flying long distances in search of waterways, as it tends to drink a large amount of fluids. It gathers in groups near the water, with each group having a number of observers whose job it is to deter enemies, while the rest quench their thirst. This unique family is common only in the "old world" - Africa and Eurasia. The crowned sandgrouse belongs to the family of desert birds that was very popularly used in Byzantine mosaics of churches all across Israel. Its Hebrew name comes from its cry - "kat-kat" - and it used to be called the Judean quail for its presence in the Judean desert. The quails are known in the Biblical tradition as the food the Israelites ate in the desert. Today the crowned sandgrouse is defined as a species under risk of extinction, estimated to have only 1.000 individuals left.

Foto/photo: Klaus Bjerre.

Lille skrigeørn på udkig efter træ til overnatning. Kefar Hahohesh (Jezreel Valley)

Lesser spotted eagle looking for a tree to stay overnight. Kefar Hahohesh (Jezreel Valley)

Nesher - Ørn – Eagle **(Aquila)**

I Bibelen giver Job en nøjagtig beskrivelse af ørnen som en fugl, der bygger sin rede på højtliggende klipper, hvor den på lang afstand leder efter føde: "Eller er det på din befaling, at ørnen flyver højt og bygger sin rede i det høje?" (Jobs Bog 39:27). Tusinder af år senere er ørnen stadig kendt i Israel for at svæve i højder på 400-600 meter. Ifølge jødisk tradition siges det, at ørnen svæver omkring sin rede, og når den tager sine unger, sætter den dem på sine vinger, da den er ikke bange for, at nogen vil angribe ovenfra. Ørnen er fra Bibelen kendt fra en lignelse om den vagt, som Gud giver Israels børn for at beskytte sine sønner. Ligesom vagten bærer ørnen sine sønner på vingerne, da den foretrækker, at den selv er mål for jægerens pil og ikke dens afkom. Ørnenes vinger er på grund af det brede vingespænd i en moderne fortolkning kendt som symbol på flyving, stærkest manifesteret i den israelske *Operation On Wings of Eagles*, der i 1949-1950 bragte 50.000 jøder fra Yemen til Israel.

In the Bible, Job gives an accurate description of the eagle as a bird building its nest on high cliffs where it looks for food from afar: "Does the eagle soar at your command and build its nest on high?" (Job 39:27). Thousands of years later the eagle is still known in Israel to soar at heights of 400- 600 meters. According to Jewish tradition, the eagle hovers next its nest to wake its chicks, and when it carries them, unlike other birds, it puts them on its wings, as it is the highest-flying bird and is not afraid that anyone will hit it from above. Thus, as God protects his sons, the eagle is considered a parable of the guard that God gave to the children of Israel, as it carries its sons on its shoulders, making itself the target of the hunter's arrow to enter it, and not its offspring. The eagles' wings were modernly interpreted as the airplane wings due to the wide wing span, alluring to the Israeli "Operation on Wings of Eagles" which in 1949- 1950 brought 50.000 Jews of Yemen into Israel.

Foto/photo: Klaus Bjerre.

Det Døde Hav

The Dead Sea

Det Døde Hav er en stor saltsø i Jordan-dalen, der strækker sig over grænserne til Israel, Jordan og Vestbredden. Dødehavet er blandt de vigtigste migrationsruter for den sort/hvide stork og mange andre fuglearter på deres vandringsvej fra yngleområderne i Østeuropa og Mellemøsten til Afrika. I de omkringliggende bjerge, i oaser, sumpområder og i midlertidige floder forekommer mange planter og dyr, blandt dem leoparder, stenbuk og griffongribben. Det Døde Hav er bemærkelsesværdigt af mange årsager: med en beliggenhed på 430 m. under havets overflade, er det planetens laveste punkt, med en saltholdighed på 34% er vandet 9,6 gange så salt som havet, og med en dybde på 304 m. er Det Døde Hav den dybeste saltsø i verden. Det Døde Hav har intet udløb, og den kraftige tilstrømning af ferskvand transporteres udelukkende ved fordampning. Fordampningen er hurtig i det varme ørkenklima, og vandstanden falder derfor alarmerende. Hvis fordampningen får lov at fortsætte uden indgriben, er det sandsynligt, at Det Døde Hav måske forsvinder helt inden 2050. Som de fleste steder i Israel har regionen omkring Det Døde Hav været beboet i tusinder af år. Fra oldtiden til nutiden har havet tiltrukket besøgende fra hele Levanten pga. salte og mineraler, der her findes i overflod. Det Døde Hav er i dag en stor turistattraktion. I midten af det tyvende århundrede blev hundredevis af religiøse dokumenter fra omkring år 0 fundet ikke langt fra havets nordvestlige kyst. Disse dokumenter er kendt som "Dødehavsrullerne".

The Dead Sea is a large salt lake in the Jordan Rift Valley that straddles the border of the Kingdom of Jordan, the West Bank and Israel. The Dead Sea basin are among the most important migration routes for the Black and White Stork and many other bird species on their migration route from the breeding areas in Eastern Europe and the Middle East to Africa. In the surrounding mountains, in the oases, marshes and in temporary rivulets many plants and animals occur, among them leopards, the antelope species steenbok, and the griffon vulture. The Dead Sea is remarkable for a number of reasons: with a location at 430 meters below sea level it is the planet's lowest elevation on land, and a 34% salinity makes it 9.6 times as salty as the ocean. With 304 m of water it is the deepest hypersaline lake in the world. The lake has no outlet, and the heavy inflow of fresh water is carried off solely by evaporation, which is rapid in the hot desert climate. This causes an alarming decline of the lake's salty water. If the shrinkage is allowed to continue, it is likely that the Dead Sea might disappear altogether by 2050. As with most locations in Israel, the region around the Dead Sea has been inhabited for thousands of years. From ancient times to the present, the sea has attracted visitors from across the, principally for the salts and minerals that abound here. The Dead Sea is today a major tourist attraction and a site of enduring historical interest. In the mid-twentieth century, hundreds of religious documents dating from the first century B.C.E. and first century C.E. were found not far from the sea's northwestern shore. These documents are renown as the "Dead Sea Scrolls".

Foto/photo: Klaus Bjerre.

**Turteldue lander for at drikke.
Tirat Zvi**

***European turtledove landing to
drink. Tirat Zvi***

Tor - Turteldue – European turtledove ***(Streptopelia turtur)***

Turtelduen nævnes i Salomons sang (2:12) med ordene “Blomsterknopperne vises på jord; nattergalens sang er kommet og turtelduens stemme høres i vores land”. Denne bibelske henvisning til turtelduen indkapsler turtelduens særlige karakteristika, der kendetegnes ved den sørgmodige stemme og det faktum, at den loyalt og monogamt danner par med sin mage – et symbol på evig og hengiven kærlighed. Turtelduen blev også ofret i det jødiske tempel og blev tit og ofte kædet sammen med duen, da begge arter er planteædere. I naturen er disse to fugle byttedyr, og turtelduen som offer er en allegori på Guds beskyttelse af de uskyldige. I Det Nye Testamente ofres to turtelduer under præsentationen af Jesus i templet (Lukas, 2:24).

The turtle dove is mentioned in the Song of Songs (2:12) with the words “The flower buds appear on earth; the song of the nightingale has come, and the voice of the turtle dove is heard in our land”. This biblical reference to the turtle dove encapsulates the turtle dove’s special characteristics, characterized by the sad voice and the fact that it loyally forms pairs with its mate – a symbol of eternal and devoted love. The turtle dove was often sacrificed in the Jewish temple and often linked to the dove, as both species are herbivores. In the wild, these two birds are prey, and the turtle dove and the dove depicted as a victim is an allegory for God’s protection of the innocent. In the New Testament, turtle doves were offered during the presentation of Jesus in the temple. (Luke 2:24.)

Foto/photo: Klaus Bjerre.

Flamingoer forsamlet i Salinerne KM20 nord for Eilat

*Flamingos gathering in the
Salines KM20 north of Eilat*

Flamingo – Greater flamingo - Flamingo

(Phoenicopterus roseus)

Flamingoens navn stammer fra det portugisiske ord *flamingo*, som betyder "flammefarvet". Fuglens lyserøde farve kommer af små carcinogener og krebsdyr, der er inkluderet i deres mad. For at bevare den lyserøde farve, fodres flamingoer i fangenskab med grøntsager, der indeholder beta-caroten, såsom gulerødder, rødbeder og peberfrugter. Flamingoen filtrerer føden fra vandet ved hjælp af deres specielle næb. Mange flamingoer kan ses i Eilats lave vand og maler Det Røde Hav lyserødt. Flamingoen er en meget social fugl, og de lever sammen i stor grupper. Forskere mener, at flamingoen er den mytologiske gamle egyptiske Phønix.

The Greater flamingo's name originates from the Portuguese word flamingo, meaning "flame-colored". The bird's pink color comes as a result of tiny carcinogens and small crabs included in their food. In captivity, in order to preserve their pink color, they are given beta-carotene-containing vegetables, such as carrots, beets and peppers. They feed only on small creatures that they filter from the water with the help of their special beak. Many flamingoes can be seen in the shallow waters of Eilat, painting in pink the waters of the Red Sea. The flamingo is a very social bird, and they live in large groups. Scholars believe that the flamingo is the mythological ancient Egyptian Phoenix.

Foto/photo: Klaus Bjerre.

Sorte ibiser, Neve Etan

Black ibises, Neve Etan

Maglan – Glossy ibis – Ibis

(Threskiornithidae)

Ibisen har lange ben og et langt, buet næb, der minder om et segl (hebraisk: *magal*). Ibisen var et helligt dyr i det gamle Egypten, og i egyptisk mytologi beskrives visdomsguden Thot med et Ibis-hoved. I den gamle egyptiske kultur blev ibiser ofret og begravet som mumier. Ibisen spiller en stor rolle i mange kulturer. Skrifterne fra Herodot og Plinius beskriver, hvordan ibiserne forsvarede Egypten med bevingede slanger, og andre historier fortæller, at de spiste de fluer, der forårsagede plager. Tidligere var ibisen ikke en overvintrende fugl i Israel, men i dag er den almindeligt forekommende både på træk og på permanent ophold. En af den israelske hærs kommandoenheder, *Maglan*, som opererer bag fjendens linjer ved hjælp af avanceret teknologi og våben, har fået ibisens navn pga. dens evne til at tilpasse sig livet i den israelske natur.

The ibis has long legs and a long, curved beak that reminds of a seal (Hebrew: magal). The Ibis was a sacred animal in ancient Egypt. In Egyptian mythology the wisdom god Thot is described with an Ibis head, and in the ancient Egyptian culture the ibis was sacrificed and buried as mummies. The ibis plays a major role in many cultures. The writings of Herodotus and Pliny describe how the ibis defended Egypt with winged serpents, and other myths tell how the ibis ate the flies that caused plagues. In the past, the ibis was not a resident bird in Israel, but today it is a common bird. One of the Israeli army's commando units, "Maglan", which operates behind enemy lines using advanced technology and weapons, has been given the name of the ibis due to its ability to adapt to life in Israeli nature.

Foto/photo: Klaus Bjerre.

**Hvæpsevåge drikker af det
mudrede vand. Tirat Zvi**

***European honey buzzard
drinking from the muddy water.
Tirat Zvi***

Ayat Hasla'im - Hvæpsevåge – European honey buzzard (*Pernis apivorus*)

Hvæpsevågen er en af de almindeligste trækkende rovfugle i Israel. Fuglen bygger ikke rede i Israel, men mellem en halv og en hel million hvæpsevåger passer hvert forår og efterår gennem Israel. Hvæpsevågen lever hovedsageligt af bilarver, men også af krybdyr, padder og små pattedyr og er ekspert i at tilgå hvæpsesteder og bikuber. Dens korte og stærke ben er tilpasset til at nedbryde siv, og kinderne er dækket af korte og stive fjer, der beskytter fuglen mod bid. Det kan være grunden til, at hærfuglen i Jobs bog beskrives som en meget skarpsynet fugl: "Ingen rovfugl kender den skjulte sti, ingen hvæpsevåge har set den" (28: 7).

The European honey buzzard is one of the most common migratory birds of prey in Israel during spring and autumn. This bird is not nesting in Israel, but between half a million and a million European honey buzzards pass through Israel every spring and autumn. The bird feeds on bee larvae, but also on reptiles, amphibians and small mammals and is an expert in accessing wasp nest and beehives. Its short and strong legs are adapted to break down reeds, and its cheeks are covered with short and stiff feathers that protect the bird from bites. This may be the reason why the European honey buzzard in the book of Job is described as a very sharp-sighted bird: "No bird of prey knows the hidden path, no wasp has seen it" (28:7).